

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/53/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7823202292
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Angelika Sopoligová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2025:7823202292.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Angeliky Sopoligovej a sudkýň JUDr. Jarmily Čabaiovej a JUDr. Adriany Murínovej v spore žalobcu Sociálna poisťovňa so sídlom v Bratislave, pobočka Rožňava, IČO: 30 807 484, so sídlom Šafáriková 22, 048 01 Rožňava, proti žalovaným: 1/ A. B., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX/XX, XXX XX D., 2/ E. F., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom G. XXX, XXX XX G., zastúpený JUDr. Martinou Vnenčákovou, advokátkou so sídlom Čučmianska dlhá 7, 048 01 Rožňava, IČO: 42 240 301, 3/ H. I., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom J. XXXX/XX, XXX XX D., t. č. Ústav na výkon väzby a Ústav na výkon trestu odňatia slobody, so sídlom K. L. X, XXX XX E., 4/ M. C., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom B. XXX/XX, XXX XX D., zastúpený JUDr. Viktorou Kerekešovou, advokátkou so sídlom Šafárikova 71, 048 01 Rožňava, IČO: 44 624 247, o zaplatenie 1.818,00 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rožňava č.k. 1C/96/2023-391 zo dňa 10. decembra 2024

rozhodol:

I. M e n í rozsudok vo výroku č. IV. tak, že v právnom vzťahu žalobcu a žalovaných v 2. a 4. rade stranám sporu nárok na náhradu trov konania na súde prvej inštancie n e p r i z n á v a.

II. N e p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania stranám sporu v právnom vzťahu žalobcu a žalovaných v 2. a 4. rade.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Rožňava (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom označeným v záhlaví tohto rozhodnutia rozhodol v tomto znení:

I. Súd z a v ä z u j e žalovaného 1/ zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1.618,80 Eur, v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Súd žalobu voči žalovaným 2/, 3/ a 4/ z a m i e t a.

III. Súd žalobcovi náhradu trov konania voči žalovanému 1/ n e p r i z n á v a.

IV. Súd žalovaným 2/ a 4/ p r i z n á v a voči žalobcovi nárok na náhradu trov tohto konania podľa pomeru úspechu vo veci vo výške 100 % .

V. Súd žalovanému 3/ náhradu trov tohto konania voči žalobcovi n e p r i z n á v a.

2. Rozhodol tak v konaní, v ktorom sa žalobca podanou žalobou domáhal zaplatenia sumy 1.618, 80 eur od žalovaných v 1/ až 4/ rade titulom náhrady škody, ktorá vznikla žalobcovi výplatom dôchodkových dávok, v dôsledku ich zavineného protiprávneho konania. Okresný súd Rožňava rozsudkom č.k. 6C/24/2017-108 z 21. júna 2018 uložil žalovaným 1/ až 4/ povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi 1.618,80 eur a rozhodol, že žiadna zo strán sporu nemá nárok na náhradu trov konania. Krajský súd v Košiciach rozsudkom z 29. apríla 2020 sp. zn. 3Co/45/2019 rozsudok súdu prvého stupňa

potvrdil a nepriznal stranám sporu nárok na náhradu trov konania. Krajský súd v Košiciach uznesením sp. zn. 3Co/115/2023-304 zo dňa 07.08.2023 zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a uložil súdu prvej inštancie ako prvé preskúmať aj zavinenie žalovaných 2/ a 4/ na vzniku škody s odkazom na rozhodnutie Okresného súdu v Rožňave sp. zn. 8C/39/2019, ako aj na rozhodnutie NS SR sp. zn. 2Cdo/250/2020, keďže ustálenie zavinenia aj voči žalovaným 2/ a 4/ má relevantný vplyv na vykonanie dôkazov aj ich vyhodnotenie, ako aj správne právne posúdenie v danom spore a to aj s odkazom na naplnenie zákonných predpokladov riadneho odôvodnenia rozhodnutia v zmysle § 220 ods. 2 CSP tak, ako na to poukazoval vo svojom odôvodnení aj Najvyšší súd Slovenskej republiky. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 06.10.2023. Po vrátení veci na súd prvej inštancie, bola vec zapísaná pod sp. zn. 1C/96/2023. Súd zistil, že v konaní vedenom na Okresnom súde Rožňava pod sp. zn. 11C/64/2020, ktoré sa týka identickej veci, s rovnakými stranami sporu, s rozdielom len v období vyplatených dôchodkových dávok formou invalidného dôchodku, bolo ustanovené znalecké dokazovanie za účelom zistenia miery zavinenia jednotlivých žalovaných na ujme na zdraví voči poškodenému, ktorému sa vyplácajú dôchodkové dávky, ktoré si žalobca v tomto konaní titulom náhrady škody uplatňuje. Žalovaní 2/ a 4/ prostredníctvom právneho zástupcu uviedli, že v plnom rozsahu zotrváva na na svojich písomných, ako aj ústnych vyjadreniach. Poukazoval na závery znaleckého posudku č. 82/2023 znalca MUDr. Halása Phd., zo záverov ktorého vyplynula miera zavinenia v predmetnom konaní. Na základe vykonaného dokazovania navrhol, aby súd žalobu voči žalovanému 2/, ako aj žalovanému 4/ zamietol a obom žalovaným priznal náhradu trov konania podľa pomeru úspechu vo veci s poukazom na § 255 ods. 1 CSP. . Rozsudkom Okresného súdu Rožňava č.k. 1T/32/2013 zo dňa 15.5.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 7.10.2013 resp. 15.5.2013 boli obžalovaní A. B., nar. X.X.XXXX, E. F., nar. XX.X.XXXX, H. I., nar. XX.X.XXXX a ml. M. C., nar. XX.XX.XXXX uznaní za vinných na tom skutkovom základe, že všetci štyria obžalovaní dňa 09.11.2012 v čase od 22:00 hod. do 23:00 hod. v Rožňave na ul. Letnej pod vplyvom alkoholických nápojov najprv obžalovaný A. B. a E. F. fyzicky napadli H. D. tak, že ho obžalovaný A. B. zhodil na zem a obžalovaný E. F. ho viackrát kopol do hornej časti tela a najmenej raz do oblasti hlavy, v dôsledku čoho poškodený utrpel pomliaždenie ľavej ušnice bez práceneschopnosti a následne všetci štyria obžalovaní fyzicky napadli F. K. tak, že ho zhodili na zem, kde ho opakovane bili päšťami a kopali do hlavy, čím mu spôsobili zranenia a to: viacpočetné pomliaždeniny tváre a hlavy s dobou liečenia do 10 dní a obžalovaný A. B. mu najmenej dvakrát udrel hlavou o betónový chodník, v dôsledku čoho poškodený F. K. utrpel zlomeninu pravostrannej spánkovej kosti, pomliaždeninu ľavého spánkového laloka mozgu a poúrazové podlebečnicové zakrvácanie v oblasti ľavého laloka mozgu s dobou liečenia až doposiaľ a obžalovaný A. B. dňa 25.10.2012 v čase okolo 20.00 hod. v pohostinstve Belito na ulici Zlatej v Rožňave, pod vplyvom alkoholu fyzicky napadol tam sediaceho N. B. tak, že ho najmenej raz udrel hlavou - čelom do jeho tváre a najmenej dvakrát ho udrel päšťou do tváre, čím mu spôsobil obojstranné pomliaždeniny tváre, okoloočnicovú krvnú podliatinu vpravo a odreninu na chrbte nosa s dobou liečenia do siedmich dní - obžalovaný A. B. zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák, obžalovaný E. F., H. I. a ml. M. C. z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., nakoľko obžalovaný A. B. inému úmyselne spôsobil ťažkú ujmu na zdraví, fyzicky na mieste verejnosti prístupnom sa dopustil výtržnosti tým, že napadol iného a obžalovaný E. F., H. I. a ml. M. C. inému úmyselne ublížili na zdraví, fyzicky na mieste verejnosti prístupnom sa dopustili výtržnosti tým, že napadli iného. Obžalovaný A. B. bol odsúdený k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 6,5 roka, pre výkon trestu bol zaradený do Ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Obžalovaný E. F. bol odsúdený k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov, ktorý bol podmiennečne odložený a určená skúšobná doba v trvaní 18 mesiacov. Obžalovaný H. I. bol odsúdený k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 1 roka, ktorý bol podmiennečne odložený a určená skúšobná doba v trvaní 18 mesiacov. Obžalovaný ml. M. C. bol odsúdený k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov, ktorý bol podmiennečne odložený a určená skúšobná doba v trvaní 1 roka. Z odôvodnenia rozsudku tiež vyplýva, že všetci štyria obžalovaní opakovanými údermi päšťou a kopnutím do hlavy spôsobili poškodenému F. K. viacpočetné pomliaždeniny tváre a hlavy s dobou liečenia do 10 dní a obžalovaný B. mu spôsobil ďalšie ťažké zranenie hlavy s dobou liečby doposiaľ. Zo znaleckého posudku č. 82/2023 zo dňa 30.6.2024 B. B. O., E. znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie traumatológia vyhotoveného v tomto konaní vyplynulo, že miera zodpovednosti na vzniku invalidity F. K. v dôsledku protiprávneho konania žalovaných 1/ až 4/, ktoré bolo ustálené v trestnom konaní vedenom pred Okresným súdom Rožňava sp. zn. 1T/32/2013 je nasledovná: Žalovaný 1/ A. B., narodený X.X.XXXX, bytom C. XXX/XX, D. je zodpovedný v plnej výške čiže 100%, žalovaný 2/ E. F., narodený XX.X.XXXX, bytom G. J. XXX, G.

nie je zodpovedný vôbec čiže 0%, žalovaný 3/ H. I., narodený XX.X.XXXX, bytom J. XXXX/XX, D. nie je zodpovedný vôbec čiže 0% a žalovaný 4/ M. C., narodený XX.XX.XXXX, bytom B. XXX/XX nie je zodpovedný vôbec čiže 0%. Pomer žalovaných na nároku F. K. na výplatu dôchodkových dávok je nasledovný: žalovaný 1/ A. B., narodený X.X.XXXX, bytom C. XXX/XX, D. je zodpovedný v plnej výške čiže 100%, žalovaný 2/ E. F., narodený XX.X.XXXX, bytom G. XXX, G. nie je zodpovedný vôbec čiže 0%, žalovaný 3/ rade H. I., narodený XX.X.XXXX, bytom J. XXXX/XX, D. nie je zodpovedný vôbec čiže 0%, žalovaný 4/ M. C., narodený XX.XX.XXXX, bytom B. XXX/XX, D. nie je zodpovedný vôbec čiže 0%.

3. Na základe vykonaného dokazovania a jeho vyhodnotenia, po právnom posúdení veci v zmysle § 238 ods. 1 zák. č. 461/2003 o sociálnom poistení, § 238 ods. 2 citovaného zákona, § 438 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka s odkazom na čl. 4 ods. 1 CSP, súd prvej inštancie, keďže vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že žalobca vyplatil za obdobie od 1.1.2016 do 31.12.2016 dávky dôchodkového poistenia, a to invalidný dôchodok poškodenému F. K. vo výške 1.618,80 eur, žalovaní zásielku s výzvou žalobcu na uznanie a dobrovoľné splnenie povinnosti nahradiť škodu, ktorá vznikla žalobcovi - Sociálnej poisťovni výplatu dôchodkových dávok prevzali a žalovanú sumu neuhradili. Tieto skutočnosti neboli sporné. Sporným bolo určenie miery zavinenia jednotlivých žalovaných na vzniku invalidity poškodeného F. K., následného nároku na výplatu dôchodkových dávok žalobcom poškodenému a teda vzniku škody. Znaleckým dokazovaním bolo v spore jednoznačne preukázané, že žalovaný 1/ výlučne svojim protiprávnym konaním spôsobil poškodenému F. K. zranenia, ktorých dôsledkom bol vznik invalidity a následný vznik nároku poškodeného na výplatu invalidného dôchodku. Tieto dávky poškodenému nepochybne vyplatil žalobca, preto mu vzniklo právo na náhradu škody voči žalovanému 1/ ako osobe, ktorá svojim protiprávnym konaním škodu spôsobila. Výlučne žalovaný 1/ je preto povinný uhradiť žalobcovi škodu, ktorá mu vznikla vyplatením dávok poškodenému. Aplikujúc § 438 ods. 2 OZ mal preto súd za to, že žalovaní 2/ až 4/ nezodpovedajú za spôsobenú škodu a súd preto žalobu proti žalovaným 2/, 3/ a 4/ zamietol, nakoľko nebolo preukázané, že ich protiprávnym konaním bola spôsobená invalidita poškodeného F. K. a s tým spojený nárok na výplatu dôchodkových dávok poškodenému. Výrok o trovách konania vychádza zo zásady úspechu v spore podľa § 255 ods. 1 CSP. V spore bol plne úspešný žalobca, avšak len proti žalovanému 1/. Žalobca si nárok na náhradu trov konania neuplatnil, preto súd rozhodol tak, že žalobcovi vo vzťahu k žalovanému 1/ náhradu trov konania nepriznal. Rovnaký záver vychádzajúc zo zásady úspechu v spore vyplýva aj pre rozhodnutie o trovách konania vo vzťahu k spore úspešným žalovaným 2/ a 4/. Žalovaný 3/ si nárok na trovy konania neuplatnil, súd preto vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným 3/, žalovanému 3/ náhradu trov konania nepriznal. Žalovaní 2/ a 3/ boli v spore úspešní, súd im preto voči žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. Súd v predmetnej veci nevzhliadol a strany ani netvrdili žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 257 CSP odôvodňujúce nepriznanie nároku na náhradu trov konania sporovým stranám (§ 251 CSP, § 255 ods. 1, 2 CSP, § 262 ods. 1 CSP, § 257 CSP).

4. Proti výroku rozsudku pod č. IV. podal v zákonnej lehote (včas) odvolanie žalobca. Opisoval priebeh konania a s poukazom na hore citované rozhodnutia súdu mal za to, že v danom prípade sú na strane žalobcu dané dôvody hodné osobitného zreteľa, aby súd nepriznal žalovaným nárok na náhradu trov konania vo vzťahu k žalobcovi, keďže miera zavinenia jednotlivých žalovaných na vzniku invalidity poškodeného F. K. bola až určená znaleckým posudkom č. 82/2023 zo dňa 30.6.2024 vypracovaného MUDr. Martinom Holasom, PhD., znalcom v odbore zdravotníctvo a farmácia, odvetvie traumatológia, pričom na základe rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktoré citoval, aj žalobca poškodenému v celom rozsahu plnila, a to titulom rozhodnutí za jednotlivé obdobie, dávajúc do pozornosti za iné obdobie aj právoplatný rozsudok Krajského súdu Košice sp. zn. 5Co/386/2017 zo dňa 10.5.2015. Navrhoval, aby odvolací súd v zmysle ust. § 257 CSP nepriznal žalovaným v 2. a 4. rade nárok na náhradu trov konania.

5. Žalovaný v 2. rade v podanom vyjadrení k odvolaniu žalobcu poukazoval na to, že ide o novoty uplatnené v odvolacom konaní, na ktoré nemá odvolací súd prihliadať, keďže sú neprípustné a nepriznanie náhrady trov konania v danom prípade považuje za neprípustné s odkazom na citované ustanovenia Ústavy SR, Nálezy Ústavného súdu SR, ako aj čl. 6 ods. 1 Dohovoru o základných ľudských právach. Preto navrhoval napadnutý výrok rozsudku potvrdiť ako vecne správny.

6. Žalovaný v 4. rade sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

7. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal odvolanie žalobcu ako odvolanie podané včas, oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia

pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a § 380 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné s tým, že predmetom odvolacieho prieskumu bol odvolaním napadnutý výrok o náhrade trov konania vo vzťahu medzi žalobcom a žalovanými v 2. a 4. rade, t.j. výrok pod č. IV. z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov v zmysle § 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/, g/, h/ CSP, t.j. súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Ako prvé tvrdil, že odvolanie nespĺňa zákonom stanovené náležitosti v zmysle § 363 CSP, čo ale v danej veci nie je naplnené, nakoľko z odvolania žalobcu je zrejmé, proti ktorému rozhodnutiu odvolanie smeruje, v akom rozsahu sa napáda a z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha, pričom žalobca ako odvolateľ poukazyval na konkrétne skutočnosti v spore, ktoré majú spĺňať naplnenie dôvodov hodných osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania žalovaným v 2. a 4. rade voči žalobcovi.

8. Odvolací súd uvádza, že z odôvodnenia odvolania žalobcu sú tak zrejmé uplatnené odvolacie dôvody v zmysle § 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/, g/, h/ CSP, ktorých dôvodnosť naplnenia ale odvolací súd vzhliadol a teda aj naplnenie dôvodov hodných osobitného zreteľa v zmysle § 257 CSP.

9. V zmysle § 365 ods. 1 písm. b/ CSP pod porušením práva na spravodlivý proces treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká zákonnému ale aj ústavnému procesnoprávnemu rámcu, a ktoré tak znamená aj porušenie ústavne zaručených procesných práv spojených s uplatnením súdnej ochrany práva. Ide napr. o právo vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom, právo na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a na rozhodnutie o riadne uplatnenom nároku spojené so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

10. Postup súdu, ktorým znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, zakladá porušenie práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé konanie podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (napr. III.ÚS 156/06, III.ÚS 331/04, II.ÚS 174/04).

11. Podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR každý má právo domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky. Z práva na spravodlivé konanie vyplýva aj povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (I.ÚS 46/05).

12. Podľa čl. 48 Ústavy SR má každý právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

13. Ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, je táto skutočnosť dôvodom, pre ktorý odvolací súd napadnuté rozhodnutie musí zrušiť, pretože rozhodnutie vydané v konaní postihnutom takouto závažnou procesnou vadou, nemôže byť považované za správne (pozri napr. uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1MCdo 6/2010 z 26.3.2012, 3Cdo 158/2012 zo 14.11.2012, 4Cdo 108/2012 z 26.2.2013).

14. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d/ CSP, t.j. že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, je vymedzený inou procesnou vadou konania danou aj nepreskúmateľnosťou napadnutého rozsudku, čo konštatoval aj Najvyšší súd SR v Stanovisku občianskoprávneho kolégia zo dňa 3.12.2015 uverejnenom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a súdov Slovenskej republiky 1/2016.

15. Podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril

žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

16. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom, spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého súd zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam.

17. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 ods. 1 CSP (dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pričom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo) a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov (v úsudku medzi porovnávanými skutočnosťami), príp. poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov strán sporu alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 185 - § 211 CSP. Pri hodnotení dôkazov je potrebné zohľadniť aj iné okolnosti ako sú vzájomná nadväznosť, súlad alebo rozpor medzi skutočnosťami, ktoré z vykonaného dôkazu vyplývajú a pod. Skutkové zistenie ako výsledok hodnotenia dôkazov nemôže byť zásadne správne, ak hodnotenie dôkazov súdom prvej inštancie nezodpovedá § 191 ods. 1 CSP, lebo hodnotil každý dôkaz len jednotlivo a nie aj v ich vzájomnej súvislosti. Skutkové zistenie nie je správne ani vtedy, ak medzi vykonaným dôkazom (jeho obsahom) a z neho vyvedeným (čiastkovým) skutkovým záverom, je zrejmy nesúlad.

18. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. g/ CSP je v súdnej praxi daný vtedy, ak strana sporu oprávnene uplatní nové dôkazné prostriedky v súlade s § 366 CSP a z týchto skutočností vyplynie skutkový stav, ktorý je v rozpore so zisteným skutkovým stavom tvoriacim základ napadnutého rozhodnutia, t.j. je zrejmé, že súd prvého stupňa zistil skutkový stav, ktorý ako základ rozhodnutia neobstojí. Podľa ust. § 366 C.s.p. prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. Z uvedeného je zrejmé, že zákon pripúšťa skutočnosti alebo dôkazy v odvolacom konaní, v ktorom sa napáda rozhodnutie vynesené v prvoinštančnom konaní, iba v obmedzenom rozsahu. Strana sporu zásadne nemôže uplatniť v odvolacom konaní tie dôkazy a skutočnosti, ktoré mohla uplatniť, ale neurobila tak v základnom konaní pred súdom prvej inštancie. Tieto dôkazy a skutočnosti nemôže vziať do úvahy ani odvolací súd. V zmysle citovaných ustanovení právo tzv. novôt v odvolacom konaní je nastavené ako reštriktívne vnímaná výnimka z pravidla, že v odvolacom konaní spravidla nie sú prípustné tie prostriedky procesného útoku alebo obrany, ktoré neboli procesnou stranou uplatnené pred súdom prvej inštancie. Uvedené znamená, že odvolací súd je aj počas odvolacieho konania povinný prihliadať na prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, ktoré doteraz neboli použité, ale len v prípadoch uvedených v § 366 CSP.

19. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

20. Podľa § 255 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci (1). Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo (2).

21. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

22. V tomto kontexte treba z hľadiska predmetu konania analogicky poukázať na to, že Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), čo sa ale týka meritórneho rozhodnutia, neprevzal z pôvodnej právnej úpravy ustanovenie § 142 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), ktoré umožňovalo priznať účastníkom plnú náhradu trov konania aj v prípade ich čiastočného úspechu, ak rozhodnutie o výške záviselo od znaleckého posudku, alebo od úvahy súdu. Na rozdiel od predchádzajúcej právnej úpravy nová právna úprava teda už neobsahuje tri špeciálne skutkové podstaty (§ 142 ods. 1, 2, 3 O.s.p.), ale len dve (§ 255 ods. 1 a 2 CSP), čo má dopad aj na posudzovanie daného sporu pri rozhodnutí o nároku na náhradu trov konania.

23. Civilný sporový poriadok tak už neobsahuje zákonné ustanovenie, ktoré by výslovne upravovalo spôsob rozhodovania o náhrade trov konania v situácii, keď rozhodnutie o výške plnenia závisí od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu.

24. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

25. Podľa komentára Civilného sporového poriadku vydaného Doc. JUDr. Marekom Štefčekom PhD. a kolektívom v roku 2016, zásadu úspechu vo veci treba uplatniť aj na konania, ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu (sudcovské právo) alebo od znaleckého posudku. V týchto prípadoch nejde o procesne neúspešného žalobcu, ak mu bola priznaná aspoň časť žalobou uplatneného nároku. Nemožno ho totiž „ad absurdum“ zaťažiť procesnou zodpovednosťou za predvídanie výsledku na základe úvahy súdu alebo znaleckej činnosti. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania v takýchto prípadoch treba rozlíšiť, čo je základné a čo je sprevádzajúce (pozri k tomu nález Ústavného súdu Českej republiky III ÚS 170/99). Za základné sa považuje rozhodnutie, že do žalobcovho práva bolo zasiahnuté, t.j. že právny základ nároku na náhradu škody alebo náhradu nemajetkovej ujmy je dôvodný. Výška nároku je potom druhotná a nadväzujúca. Rovnako, odborná otázka posudzovaná znalcom môže presahovať možnosti strany sporu, ktorá napr. výšku škody „iba“ odhaduje. Aj tu je zřejmý primárny fakt, že škoda bola spôsobená a posúdenie jej výšky len nasleduje ako druhotný fakt. Vhodným riešením sa preto javí, že žalobca má právo na plnú náhradu trov konania, avšak výlučne iba z prisúdenej sumy (nie zo sumy uplatňovanej). Priznanie plnej náhrady trov konania výlučne z prisúdenej sumy je v tomto prípade zdôvodniteľné cez interpretáciu pojmu „úspech vo veci“ (§ 255 CSP).

26. Odvolací súd uvádza, že tak ako samotný úspech strany v konaní nie je možné hodnotiť mechanicky, len porovnaním toho, akú sumu si žalobca uplatnil podanou žalobou a aká suma mu bola v konečnom rozhodnutí priznaná, nakoľko hodnotenie úspechu v konaní by malo byť prísne individuálne, s prihliadnutím na konkrétnu právnu úpravu vzťahujúcu sa k samotnému uplatnenému nároku, ako aj na všetky relevantné okolnosti prípadu, keďže pri mechanickom prístupe k hodnoteniu úspechu v konaní by veľmi jednoducho mohlo dôjsť k porušeniu základného princípu, na ktorom je civilné sporové konanie postavené, je potrebné vykladať ust. § 255 ods. 1 CSP ako aj § 256 ods. 1 CSP práve v súlade so základnými princípmi civilného sporového konania, a pre absenciu výslovnej právnej úpravy v novom procesnom poriadku vychádzať z postupu v zmysle článku 4 ods. 2 CSP, na ktorých je Civilný sporový poriadok založený.

27. Podľa čl. 4 Základných predpisov CSP, ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci (1). Ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít (2).

28. Tu odvolací súd poukazuje na to, že Okresný súd Rožňava rozsudkom č.k. 6C/24/2017-108 z 21. júna 2018 uložil žalovaným 1/ až 4/ povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi 1.618,80 eur a rozhodol, že žiadna zo strán sporu nemá nárok na náhradu trov konania.

29. Krajský súd v Košiciach rozsudkom z 29. apríla 2020 sp. zn. 3Co/45/2019 rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil a nepriznal stranám sporu nárok na náhradu trov konania.

30. V konaní bolo podané dovolanie voči rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3Co/45/2019 na Najvyšší súd SR. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením č.k. 2Cdo/206/2021 zo dňa 27.04.2023, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 30.06.2023, zrušil rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 29. apríla 2020 sp. zn. 3Co/45/2019 a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie, s odôvodnením, že rozhodnutie odvolacieho súdu je podľa názoru dovolacieho súdu nedostatočne odôvodnené a teda naplňajúce vadu konania v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) CSP, keď úplne absentujú právne úvahy odvolacieho súdu o možnosti aplikácie delenej zodpovednosti podľa § 438 ods. 2 Občianskeho zákonníka v prejednávanej veci. V tejto časti sa odvolací súd obmedzil len na konštatovanie, že sa jedná o solidárnu zodpovednosť viacerých škodcov, no nijakým spôsobom nereflektoval na skutočnosť, že žalovaní 1/ až 4/ boli trestným rozsudkom zaviazaní spoločne a nerozdielne uhradiť poškodenému škodu vo výške 307,60 eur a samotnému žalovanému 1/ bola uložená povinnosť zaplatiť poškodenému škodu vo výške 3.152,90 Eur. V odôvodnení rozsudku odvolacieho súdu absentuje vysporiadanie sa s touto podstatnou okolnosťou, ktorá mohla mať rozhodujúci význam pre spravodlivé rozhodnutie sporu, a to určenie zodpovednosti žalovaného 2/ na vzniku škody, čím bolo porušené základné právo dovolateľa na spravodlivý proces vyplývajúce z čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky, čo zakladá vadu v zmysle § 420 písm. f) CSP.

31. Krajský súd v Košiciach uznesením sp. zn. 3Co/115/2023-304 zo dňa 07.08.2023 zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a uložil súdu prvej inštancie ako prvé preskúmať aj zavinenie žalovaných 2/ a 4/ na vzniku škody s odkazom na rozhodnutie Okresného súdu v Rožňave sp. zn. 8C/39/2019, ako aj na rozhodnutie NS SR sp. zn. 2Cdo/250/2020, keďže ustálenie zavinenia aj voči žalovaným 2/ a 4/ má relevantný vplyv na vykonanie dôkazov aj ich vyhodnotenie, ako aj správne právne posúdenie v danom spore a to aj s odkazom na naplnenie zákonných predpokladov riadneho odôvodnenia rozhodnutia v zmysle § 220 ods. 2 CSP tak, ako na to poukazoval vo svojom odôvodnení aj Najvyšší súd Slovenskej republiky. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 06.10.2023. Po vrátení veci na prvoinštančný súd, bola vec zapísaná pod sp. zn. 1C/96/2023.

32. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že v konaní vedenom na Okresnom súde Rožňava pod sp. zn. 11C/64/2020, ktoré sa týka identickej veci, s rovnakými stranami sporu s rozdielom len v období vyplatených dôchodkových dávok formou invalidného dôchodku, bolo ustanovené znalecké dokazovanie za účelom zistenia miery zavinenia jednotlivých žalovaných na ujme na zdraví voči poškodenému, ktorému sa vyplácajú dôchodkové dávky, ktoré si žalobca v tomto konaní titulom náhrady škody uplatňuje.

33. Žalovaní 2/ a 4/ prostredníctvom právneho zástupcu uviedli, že v plnom rozsahu zotrávajú na na svojich písomných, ako aj ústnych vyjadreniach. Poukazovali na závery ZP č. 82/2023 znalca MUDr. Halása Phd., zo záverov ktorého vyplynula percentuálna miera zavinenia v predmetnom konaní. Na základe vykonaného dokazovania navrhli, aby súd žalobu voči žalovanému 2/, ako aj žalovanému 4/ zamietol a obom žalovaným priznal náhradu trov konania podľa pomeru úspechu vo veci s poukazom na § 255 ods. 1 CSP, čo aj súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom učinil (viď výrok IV).

34. Odvolací súd apeluje na rozsudok Okresného súdu Rožňava č.k. 1T/32/2013 zo dňa 15.5.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 7.10.2013 resp. 15.5.2013 boli obžalovaní A. B., nar. X.X.XXXX, E. F., nar. XX.X.XXXX, H. I., nar. XX.X.XXXX a ml. M. C., nar. XX.XX.XXXX uznaní za vinných na tom skutkovom základe, že všetci štyria obžalovaní dňa 9.11.2012 v čase od 22:00 hod. do 23:00 hod. v Rožňave na ul. Letnej pod vplyvom alkoholických nápojov najprv obžalovaný A. B. a E. F. fyzicky napadli H. D. tak, že ho obžalovaný A. B. zhodil na zem a obžalovaný E. F. ho viackrát kopol do hornej časti tela a najmenej raz do oblasti hlavy, v dôsledku čoho poškodený utrpel pomliaždenie ľavej ušnice bez

práceschopnosti a následne všetci štyria obžalovaní fyzicky napadli F. K. tak, že ho zhodili na zem, kde ho opakovane bili päťami a kopali do hlavy, čím mu spôsobili zranenia a to: viacpočetné pomliaždeniny tváre a hlavy s dobou liečenia do 10 dní a obžalovaný A. B. mu najmenej dvakrát udrel hlavou o betónový chodník, v dôsledku čoho poškodený F. K. utrpel zlomeninu pravostrannej spánkovej kosti, pomliaždeninu ľavého spánkoveho laloka mozgu a pórúrazové podlebečnicové zakrvácanie v oblasti ľavého laloka mozgu s dobou liečenia až doposiaľ a obžalovaný A. B. dňa 25.10.2012 v čase okolo 20.00 hod. v pohostinstve Belito na ulici Zlatej v Rožňave, pod vplyvom alkoholu fyzicky napadol tam sediaceho N. B. tak, že ho najmenej raz udrel hlavou - čelom do jeho tváre a najmenej dvakrát ho udrel päťou do tváre, čím mu spôsobil obojstranné pomliaždeniny tváre, okoloočnicovú krvnú podliatinu vpravo a odreninu na chrbte nosa s dobou liečenia do siedmich dní - obžalovaný A. B. zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. obžalovaní E. F., H. I. a ml. M. C. z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., nakoľko obžalovaný A. B. inému úmyselne spôsobil ťažkú ujmu na zdraví, fyzicky na mieste verejnosti prístupnom sa dopustil výtržnosti tým, že napadol iného a obžalovaní E. F., H. I. a ml. M. C. inému úmyselne ublížili na zdraví, fyzicky na mieste verejnosti prístupnom sa dopustili výtržnosti tým, že napadli iného. Obžalovaný A. B. bol odsúdený k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 6,5 roka, pre výkon trestu bol zaradený do Ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Obžalovaný E. F. bol odsúdený k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov, ktorý bol podmiennečne odložený a určená skúšobná doba v trvaní 18 mesiacov. Obžalovaný H. I. bol odsúdený k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 1 roka, ktorý bol podmiennečne odložený a určená skúšobná doba v trvaní 18 mesiacov. Obžalovaný ml. M. C. bol odsúdený k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov, ktorý bol podmiennečne odložený a určená skúšobná doba v trvaní 1 roka. Z odôvodnenia rozsudku tiež vyplýva, že všetci štyria obžalovaní opakovanými údermi päťou a kopnutím do hlavy spôsobili poškodenému F. K. viacpočetné pomliaždeniny tváre a hlavy s dobou liečenia do 10 dní a obžalovaný B. mu spôsobil ďalšie ťažké zranenie hlavy s dobou liečby doposiaľ.

35. Zo znaleckého posudku č. 82/2023 zo dňa 30.6.2024 B. B. O., E. znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie traumatológia vyhotoveného v konaní vedenom tunajším súdom pod sp. zn. 11C/64/2020 vyplýva, že miera zodpovednosti na vzniku invalidity F. K. v dôsledku protiprávneho konania žalovaných 1/ až 4/, ktoré bolo ustálené v trestnom konaní vedenom pred Okresným súdom Rožňava sp. zn. 1T/32/2013 je nasledovná: Žalovaný 1/ A. B., narodený X.X.XXXX, bytom C. XXX/XX, D. je zodpovedný v plnej výške čiže 100%, žalovaný 2/ E. F., narodený XX.X.XXXX, bytom G. J. XXX, G. nie je zodpovedný vôbec čiže 0%, žalovaný 3/ H. I., narodený XX.X.XXXX, bytom J. XXXX/XX, D. nie je zodpovedný vôbec čiže 0% a žalovaný 4/ M. C., narodený XX.XX.XXXX, bytom B. XXX/XX nie je zodpovedný vôbec čiže 0%. Pomer žalovaných na nároku F. K. na výplatu dôchodkových dávok je nasledovný: žalovaný 1/ A. B., narodený X.X.XXXX, bytom C. XXX/XX, D. je zodpovedný v plnej výške čiže 100%, žalovaný 2/ E. F., narodený XX.X.XXXX, bytom G. XXX, G. nie je zodpovedný vôbec čiže 0%, žalovaný 3/ rade H. I., narodený XX.X.XXXX, bytom J. XXXX/XX, D. nie je zodpovedný vôbec čiže 0%, žalovaný 4/ M. C., narodený XX.XX.XXXX, bytom B. XXX/XX, D. nie je zodpovedný vôbec čiže 0%.

36. Súd prvej inštancie v bode 30. odôvodnenia napadnutého rozsudku dospel k záveru, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že žalobca vyplatil za obdobie od 1.1.2016 do 31.12.2016 dávky dôchodkového poistenia, a to invalidný dôchodok poškodenému F. K. vo výške 1.618,80 eur. Žalovaní zásielku s výzvou žalobcu na uznanie a dobrovoľné splnenie povinnosti nahradiť škodu, ktorá vznikla žalobcovi - Sociálnej poisťovni výplatu dôchodkových dávok prevzali a žalovanú sumu neuhradili. Tieto skutočnosti neboli sporné. Sporným bolo určenie miery zavinenia jednotlivých žalovaných na vzniku invalidity poškodeného F. K., následného nároku na výplatu dôchodkových dávok žalobcom poškodenému a teda vzniku škody. Znaleckým dokazovaním bolo v spore jednoznačne preukázané, že žalovaný 1/ výlučne svojim protiprávnym konaním spôsobil poškodenému F. K. zranenia, ktorých dôsledkom bol vznik invalidity a následný vznik nároku poškodeného na výplatu invalidného dôchodku. Tieto dávky poškodenému nepochybne vyplatil žalobca, preto mu vzniklo právo na náhradu škody voči žalovanému 1/ ako osobe, ktorá svojim protiprávnym konaním škodu spôsobila. Výlučne žalovaný 1/ je preto povinný uhradiť žalobcovi škodu, ktorá mu vznikla vyplatením dávok poškodenému. Aplikujúc § 438 ods. 2 OZ má preto súd za to, že žalovaní 2/ až 4/ nezodpovedajú za spôsobenú škodu a súd preto žalobu proti žalovaným 2/, 3/ a 4/ zamietol, nakoľko nebolo preukázané, že ich protiprávnym konaním bola spôsobená invalidita poškodeného F. K. a s tým spojený nárok na výplatu dôchodkových dávok poškodenému.

37. Odvolací súd uvádza, že nepriznanie náhrady trov konania vo výnimočných prípadoch v zmysle ust. § 257 CSP spočíva buď v dôvodoch týkajúcich sa strany sporu alebo v okolnostiach prejednávaneho sporu. Vždy je pritom potrebné zvážiť okolnosti konkrétneho prípadu tak na strane toho, v čí prospech má byť toto ustanovenie použité, ako aj na strane toho, komu inak prislúchajúci nárok nie je priznaný. Aplikácia tohto ustanovenia prichádza do úvahy vo výnimočných prípadoch a má slúžiť k odstráneniu neprimeranej tvrdosti. Úvaha súdu, že ide o výnimočný prípad a či sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa, musí vychádzať z posúdenia všetkých okolností konkrétneho sporu. Výnimočnosť prípadu musí byť v rozhodnutiach náležite odôvodnená v zmysle ust. § 220 ods. 2 CSP. Pri skúmaní existencie podmienok hodných osobitného zreteľa treba prihliadnuť v prvom rade k majetkovým, sociálnym, osobným a ďalším pomerom strán sporu, pričom treba zohľadniť aj pomery tej strany, ktorej by inak patrila náhrada trov konania z toho hľadiska, aký bude dopad rozhodnutia v zmysle § 257 CSP na jej majetkové pomery. Aj keď to ust. § 257 výslovne neuvádza, vychádzajúc z doterajšej dlhodoboj jednotnej praxe významnými z hľadiska aplikácie ust. § 257 budú tiež okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu nároku na súde, postoj strán v priebehu konania a prípadne ďalšie okolnosti, berúc do úvahy relevantný dopad aj na predmet konania.

38. V sporovom konaní v zásade platí, že každá strana znáša trovy spojené s jej účasťou v spore, kým nie je spor ukončený. Ak bude rozhodnutím súdu určené, ktorá procesná strana úspešne uplatňovala alebo bránila svoj spor, vznikne úspešnej strane nárok na náhradu trov konania, ktoré boli účelne vynaložené na dosiahnutie rozhodnutia svedčiaceho v jej prospech. V sporovom konaní sa v zásade uplatňuje princíp úspechu, ktorý je základným kritériom pre priznanie náhrady trov konania. Úspech procesnej strany sa posudzuje vo vzťahu k predmetu sporu porovnaním procesnej pozície, ktorú sporová strana vo veci zastávala a právoplatného rozhodnutia súdu vo veci. Plný úspech žalobcu sa prejavuje vtedy, ak sa výrok konečného meritórneho rozhodnutia zhoduje so žalobným petítom, ktorý bol naposledy urobený vo veci samej, to znamená, ak sa jeho žalobe vyhovel v celom rozsahu (porovnaj Števček M. a kolektív. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H. Beck 2016, strana 925 a nasledujúce).

39. Ustanovenie § 257 CSP ale upravuje moderačné právo súdu vo vzťahu k základným pravidlám pre rozhodovanie o náhrade trov konania. Uplatnenie tohto moderačného práva konajúceho súdu vo vzťahu k výnimočnej možnosti nepriznať celkom alebo sčasti nárok na náhradu trov konania úspešnej strane musí vychádzať výlučne z dôvodov hodných osobitného zreteľa, ktoré v danej veci existujú.

40. Splnenie podmienok pre aplikáciu ust. § 257 CSP súd skúma „ex off“, teda aj bez návrhu strany sporu, nakoľko od 1.7.2016 súd rozhoduje o nároku na náhradu trov konania „ex off“. Z úradnej povinnosti preto musí skúmať aj prípadné (ne)splnenie podmienok v zmysle ust. § 257 CSP a svoj názor aj odôvodniť v zmysle ust. § 220 ods. 2 CSP.

41. Keďže v prejednávanej veci sa súd prvej inštancie aplikáciou ustanovenia účinného v čase jeho rozhodovania, t.j. § 257 CSP nezaoberal dôsledne (viď bod 36 odôvodnenia rozsudku), t.j. konkrétne pre danú vec, tak to učinil odvolací súd, keď ex off v každom štádiu konania súdy preskúmavajú existenciu okolností tvrdených žalobcom pre nepriznanie náhrady trov konania žalovaným v 2. a 4. rade v zmysle ust. § 257 CSP a iba v prípade záveru, že nejde o výnimočný prípad v konkrétne namietaných skutočnostiach, rozhodne o nároku na náhradu trov konania v zmysle ust. § 255 ods. 1 CSP.

42. Čo sa týka napadnutého výroku č. IV. aj s odkazom na ust. § 255 ods. 1 CSP a § 257 CSP, berúc ale relevantný zreteľ na predmet konania a vychádzajúc z relevantného dôkazu t.j. z trestného rozhodnutia súdu (viď bod 34 odôvodnenia tohto rozsudku ako aj právoplatného rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 15.5.2013 sp. zn. 1T/32/2013 o odsúdení aj žalovaných v 2. a 4. rade a teda z existencie ich zásahu do zdravia poškodeného, tak žalobca v čase podania žaloby nemohol mať vedomosť o výsledku a záverov ZP vypracovaného až v tomto konaní.

43. Odvolací súd vychádzajúc z vykonaných dokazovaní, ktoré hore citoval, berúc do úvahy aj odvolacie námietky žalobcu má ale za to, že základ uplatneného nároku predovšetkým vychádzal z rozsudku Okresného súdu Rožňava č.k. 1T/32/2013 zo dňa 15.5.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 7.10.2013 resp. 15.5.2013, kedy boli obžalovaný A. B., E. F., H. I. a ml. M. C. a teda aj žalovaní v 2. a 4. rade v tomto konaní uznaní za vinných na tom skutkovom základe, že všetci štyria obžalovaní

pod vplyvom alkoholických nápojov fyzicky napadli H. D., čo jednoznačne nemožno spochybníť, keďže ide o právoplatné rozhodnutie súdu a prekážku právoplatne rozhodnutej veci, čím základ zavinenia na ublížení na zdraví je daný, aj keď znaleckým posudkom č. 82/2023 zo dňa 30.6.2024 vypracovaným MUDr. Martinom Halásom, PhD. bolo konštatované, že len žalovaný v 1. rade je zodpovedný na vzniku invalidity v dôsledku protiprávneho konania žalovaných v 2. a 4. rade, nakoľko žalovaní v 2. a 4. rade nie sú zodpovední na vzniku invalidity F. K. v dôsledku protiprávneho konania žalovaných.

44. Predmetom tohto konania bol nárok z titulu náhrady škody v dôsledku výplaty dôchodkových dávok v dôsledku ich zavineného protiprávneho konania, na čo netreba zabúdať, a keďže táto skutočnosť v konaní preukázaná bola a tak aj základ uplatneného nároku žalobcu voči žalovaným v 2. a 4. rade, tak odvolací súd s odkazom na to, že až znaleckým posudkom bolo konštatované, že miera zavinenia žalovaných v 2 a 4. rade je percentuálne nulová na výplatu dávok titulom priznanej invalidity, čo ale žalobca v čase podania žaloby nemohol vedieť, tak berúc do úvahy osobitosti tohto konania, na ktoré žalobca v podanom odvolaní poukazoval a ich dôvodnosť, vzhľadom odvolací súd v spore výnimočne dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania v mysle § 257 CSP úspešných žalovaných v 2. a 4. rade v konaní a keďže k ust. § 257 CSP sa strany sporu mali možnosť vyjadriť, nejde o novotu v odvolacom konaní v zmysle § 366 CSP.

45. Napadnutý rozsudok vo výroku pod č. IV. odvolací súd v zmysle § 388 CSP zmenil a rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

46. O nároku na náhradu odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle § 396 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 CSP, ako aj § 257 v právnom vzťahu žalobcu a žalovaných v 2. a 4. rade a keďže s poukazom na horeuvedené skutočnosti odvolací súd zistil dôvodnosť uplatnenia predpokladov v zmysle § 257 CSP ani v odvolacom konaní nepriznal z rovnakých dôvodov stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

47. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky: a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak: a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania

len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP). Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), a to v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Táto povinnosť neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP). V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného odvolania (§ 435 CSP).

Ref. Mgr. Sopoligová
Kanc.: opíš a daj na kontrolu referentovi
Predsedníčka senátu
1 x kópia referentovi
Spis zašli OS Rožňava
Prepísala: P., B. Q., Nemesova 19/12